

Reina de les festes, dames de la ciutat, membres de la Corporació Municipal, senyores i senyors.

L'acte de hui és, sense dubte, un dels més emotius per a mi dels que celebrem durant les nostres festes patronals. Perquè el que hui celebrem és un merescut homenatge a cinc dècades, que és el mateix que dir tota una vida, de complicitat, d'afecte, de respecte. L'homenatge merescut a tots vostès, parelles que es van casar ara fa 50 anys, que es diu ben prompte, és la celebració i el recordatori viu que l'amor és un camí llarg que es pot recórrer de la mà, un al costat de l'altre. Un camí ple d'alegries, però també de moments durs que junts han sabut superar.

I per això, m'agradaria dir-los amb tota sinceritat que vostès són l'espill on la nostra societat ha de mirar-se. Són la imatge del respecte, la humilitat, la generositat i la sinceritat. Són un exemple a seguir, el model que necessiten les generacions futures per a mirar i aprendre'n.

Arribar als 50 anys de casats és un mèrit que no tots aconsegueixen. Per això, el que hui fem és mostrar-los la nostra admiració. Estar 50 anys un al costat de l'altre significa que s'han esforçat per estar junts, que han convertit el matrimoni en el major compromís de les seues vides i que han sigut capaços de trobar eixe equilibri que tanta serenitat ha donat a la seua vida en parella.

Tots vostès van decidir començar a viure junts l'any 1964. Un any que marcar un punt d'inflexió a les seues vides. Començaven una nova etapa i un projecte en comú que, segur, encetaven amb gran il·lusió. Aquell any en què es

prometien amor etern, 73 parelles es van casar a l'església de Vila-real, i motes d'elles esteu hui ací.

Segur que molts recordaran com per aquell 1964 naixia també el grup de música Los Brincos i en les festes de l'època, les mateixes que estos dies celebrem en honor al nostre patró, començaven també a sonar les cançons de Karina o Los Mustang, versionant al castellà molts dels èxits del moment dels Beatles. Fins i tot, el 'Submarino Amarillo' que, casualitats de la vida, anys després donaria nom a l'equip de futbol de la nostra ciutat.

Probablement també recorden que aquell, als cinemes del nostre país s'estrenava l'exitosa pel·lícula 'La verbena de la paloma', amb Conchita Velasco i Vicente Parra. I el que segur que molts de vostès no hauran oblidar és aquell gol de Marcelino que, tot i tardar en arribar va acabar donant la victòria davant la Unió Soviètica a Selecció Espanyola, que guanyava per primera vegada la Copa d'Europa.

Ací, a casa nostra, els diaris de l'època ens dibuixen un Vila-real –aleshores, com recordaran, Villarreal de los Infantes- d'uns 30.000 habitants, bolcada en el cultiu de la taronja. A principis d'any, començava a funcionar la duana de l'estació, instal·lada en un local ampli dels magatzems Arrufat, al costat mateix de l'estació de Renfe. Un servici que impulsaria l'exportació dels productes del camp i faria arribar la nostra taronja als mercats estrangers.

El camp és la principal font de l'economia local, però ja comença a notar-se el desenvolupament industrial. La tècnica i els avanços que sempre han caracteritzat la ciutat capdavantera i innovadora que és Vila-real, també

arriben a l'agricultura. De fet, aquell 1964 Vila-real ja celebra la segona edició de la Fira de Maquinària per al cultiu i comercialització de la taronja, on es donen a conèixer les principals novetats del sector.

Vila-real estava en plena transformació i això es notava en el camp, en la indústria i també passejant pels carrers de la nostra ciutat. Nous edificis més alts, com el que la Caixa d'Estalvis i Monte de Piedad de València va construir en l'avinguda Calvo Sotelo, comencen a canviar la fisonomia d'aquell Vila-real del 64, que al maig començava la construcció d'aquell Institut d'Ensenyament Mitjà que tan important ha sigut, com després el centre de la UNED o més recentment la seu de la Plana de l'UJI, per al nostre desenvolupament i creixement com a ciutat.

I paral·lelament a esta transformació de la ciutat, el cinema Bahia o l'Ateneu Ortells ja feien endevinar també un Vila-real on la creació i la difusió de la cultura ocuparien un lloc destacat.

El pas del temps ha canviat moltes coses i, si miren arrere, pensaran que el ritme accelerat actual poc té a vore amb aquella vida que vostès van viure. Però hi ha coses que no han canviat tant. Sempre hem sigut una ciutat treballadora i inquieta que ha sabut mirar al futur i estos valors continuen intactes, han passat de generació en generació. Però no han passat per art de màgia, sinó que han sigut vostès qui els han transmès als seus fills i als seus nets.

Gràcies al seu esforç i al treball de tota una vida, hui Vila-real és la ciutat que tots coneixem i tant estimem.

Sí, vostés han contribuït al progrés de la nostra ciutat. Cadascú ha aportat el seu granet d'arena per a construir un Vila-real amb la iniciativa que tota societat necessita per a tirar endavant. La mateixa iniciativa i coratge que vostés van traure del cor perquè a la seua família no li faltara mai de res.

I per això, estic segur que les seues famílies se senten molt orgulloses de tots i cadascun de vostès tots els dies de l'any, però especialment hui. Fills, nets, nores i gendres són conscients dels sacrificis que els ha tocat fer per tirar endavant la família. Sacrificis i treball que, sumats un per un, han construït un Vila-real amb uns pilars ben forts capaços d'aguantar quan el vent no ha bufat a favor.

Potser molts de vostés han pensat alguna vegada allò de *'nosaltres no vam poder estudiar, només ens vam preocupar de treballar i de la nostra família*. Sí, és cert. Però també, i potser sense saber-ho, estaven donant-los una gran lliçó als seus fills. Els van ensenyar que els valors de l'esforç i el treball són essencials per a progressar.

Però no podem oblidar-nos d'un altre valor, que també han transmés als seus fills, en forma d'abraçades, de somriures, de paraules... de passar tota una vida pendent d'allò que necessiten. Estic parlant, ja ho sabran, de l'amor, un amor incondicional que no entén d'horaris i que sempre està quan més falta fa. I eixe amor cap a la família que vostés han sembrat, hui el recullen perquè poden dir, amb tot l'orgull, que han arribat als 50 anys de casats!!!

Nosaltres, com a representants de la corporació municipal, volem agrair-los el sentit i el significat, que amb el seu dia a dia, li han donat a esta ciutat.

Formen part dels arrels de Vila-real, del seu origen, de la seua essència. Han vist créixer la nostra ciutat, han superat tot tipus de dificultats, i han mirat al futur amb optimisme, però, sobretot, han posat l'amor i la família per davant de tot.

Per a les seues famílies, vostés han sigut i continuen sent eixe pilar fonamental que ofereix seguretat i protecció. Quantes abraçades, quantes paraules d'ànim... Segur que els seus fills, només han de fer memòria uns segons, per a recordar mil i una situacions en què vostés els han donat eixa seguretat i protecció que tant necessitaven.

Imatges que queden gravades per a sempre en la memòria i que, anys després, des de la llunyania i l'afecte, cobren encara més sentit. En definitiva, els seus fills s'han sentit volguts i esta estima és essencial per a afrontar millor els reptes que la vida ens planteja constantment.

Perquè la vida no sempre és de color de rosa. De vegades, ens posa a prova i hem de traure tota la força del món per a solventar els problemes i passar pàgina. És aleshores quan eixos valors que en casa ens van inculcar ixen a la llum.

I en estes ocasions, també vostés han estat sempre al costat, dia a dia, minut a minut, a l'altra banda del telèfon. Es converteixen en eixa espenta que ens fa superar les adversitats o en eixe suport que necessitem per a saber que tot anirà bé.

L'amor que senten pels fills és un amor incondicional i són vostés els que mantenen la família unida. La paella dels diumenges, els aniversaris, la mona de Pasqua per als néts... Les celebracions ens fan tornar a casa per a gaudir dels nostres, per a sentir-nos estimats, per a mantindre els llaços familiars i la nostra identitat. Gràcies als pares sabem d'on venim i som el que som.

A vostés la vida els ha ensenyat i, per això, representen els valors de l'experiència i la saviesa, uns valors que també son essencials per a progressar. Veuen la vida des d'una altra perspectiva i els seus consells son valuosos, encara que no sempre els apreciem com cal.

Són un exemple per als seus descendents i per a tota la societat. Vostés ho han demostrat. El matrimoni és un compromís que pot perdurar en el temps.

Hui celebren les bodes d'or. 50 anys de casats que no es poden resumir en estes poques paraules. Són molt més. Moments, emocions, decisions, decepcions i recompenses. Fotografies en blanc i negre, altres en color... Records llunyans i més recents, on sempre està present la humilitat, la generositat, la responsabilitat, la paciència i la complicitat.

Així és la vida. Un seguit de situacions que ens ajuden a ser més forts, més valents i a posar-nos en el lloc de l'altre. I així han entès vostès esta llarga trajectòria en parella que tantes alegries els ha donat.

Estic convençut que una de les majors alegries han sigut els fills i també estic segur que ells hui els donen les gràcies per haver estat un al costat de l'altre durant estos 50 anys i per haver-los ensenyat tant.

Vostés s'han demostrat lleialtat dia a dia des que es van casar i han sabut mantindre eixa flama tan necessària perquè l'amor perdure en el temps. Perquè, com diu el refrany, *l'amor és com una planta que s'ha de regar tots els dies.*

Vostés han regat eixe amor cada dia i l'han fet créixer. La planta mai s'ha secat, més bé tot el contrari. Ha florit i eixos han sigut els moments més feliços de la seua vida. Quan ha faltat aigua, un dels dos sempre ha estat ahí per a regar-la, la planta ha reviscolat i així han arribat al dia de hui. Amb una relació basada en l'estima i la confiança.

Sembla molt fàcil, però tots sabem que no ho és tant. L'amor exigeix esforç, paciència i treball. Acceptar tant les virtuts com els defectes, deixar de banda l'egoisme i cedir de tant en tant.

Vostés han posat les necessitats i les esperances de l'altra persona per damunt de les seues i han entés que una relació per a tota la vida cal cuidar-la tots els dies.

Després de 50 anys junts coneixen a la perfecció la persona que tenen al costat. Ho saben tot l'un de l'altre i cada dia que passa posen tot el seu entusiasme i esforç per a continuar sent feliços. Sí, de vegades discuteixen, però saben com reconciliar-se. Som humans, cometem errors... però hem de saber perdonar.

Hui és un dia d'alegria, de celebració familiar. Hui festegem que continueu compartint els dies i les nits amb aquella persona que vos va furar el cor, que va lluitar pel vostre amor i amb la qual va decidir passar per l'altar ara fa 50 anys.

Sí, els temps han canviat i potser ara la joventut entén l'amor i el matrimoni d'una altra manera. Però què bonic és mirar arrere i vore tot allò que han viscut i aconseguit junts, amb l'esforç d'un i de l'altre!! Segurament ara, més que mai, estan orgullosos del camí recorregut i no imaginem la vida un sense l'altre.

Però ara és moment de mirar al present i de disfrutar al màxim cada dia que passa, cada minut i cada segon, perquè quan un és feliç, la vida passa molt ràpid.

És moment de descansar, disfrutar de la família i de viure el dia a dia d'una manera més reposada. S'ho mereixen. És moment de deixar de banda les preocupacions i d'assaborir les xicotetes coses de la vida en companyia d'aquells que més estimen.

Enhorabona per estos 50 anys de convivència. 50 anys són més de 18.000 dies junts. Enhorabona per mantindre viva la flama de l'amor durant tot este temps. És un mèrit que només els correspon a vostés.

I segurament, arribats a este punt, molts pensaran: ‘Mare meua, 50 anys!! Quin serà el secret del seu amor?’ Potser ni vostés tenen la resposta, simplement han après a acceptar-se i a estimar-se tant que han format un lligam molt difícil de trencar.

Moltes felicitats a totes i tots en nom de tota la corporació i que puguen celebrar-ho per molts anys més!!! Els desitgem de tot cor que continuen vivint per sempre este somni de felicitat que tant es mereixen.

Moltes gràcies per la seua assistència i per la seua atenció i molt bones festes a tots!!